

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 kwietnia 1979 r.

w sprawie rozliczania należności za usługi świadczone krajowcom dewizowym za granicą w ramach międzynarodowej pomocy samochodowej.

Na podstawie art. 23 pkt 2 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obywatel polski będący krajowcem dewizowym, wyjeżdżający prywatnie posiadany samochodem osobowym do państw, w których działa Międzynarodowa Pomoc Samochodowa, lub mający przejeżdżać przez terytoria takich państw jest obowiązany posiadać książeczkę międzynarodowej pomocy samochodowej, wystawioną przez Polski Związek Motorowy, i dokonywać rozliczeń z tytułu usług objętych tą pomocą za pośrednictwem Polskiego Związku Motorowego. Książeczka jest ważna 1 rok.

2. Posiadacz samochodu może dysponować tylko jedną książeczką międzynarodowej pomocy samochodowej bez względu na liczbę wyjeżdżających z nim osób.

3. Małżonkowie wyjeżdżający za granicę jednym samochodem mogą korzystać tylko z książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej, wystawionej na jednego z małżonków.

4. Posiadacz samochodu nie może korzystać z książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej innej osoby.

§ 2. Od obowiązku posiadania książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej i dokonywania rozliczeń za

pośrednictwem Polskiego Związku Motorowego zwolnieni są krajowcy dewizowi:

- 1) wyjeżdżający samochodami do Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, jeżeli wyjazd następuje na podstawie przepustki małego ruchu granicznego,
- 2) zatrudnieni za granicą, wyjeżdżający samochodami zarejestrowanymi w kraju, po przedstawieniu dokumentu potwierdzającego fakt zatrudnienia za granicą.

§ 3. Posiadacz książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej może korzystać, w razie powstania szkody eksploatacyjnej, z następujących usług:

- 1) pomocy technicznej w razie unieruchomienia samochodu,
- 2) holowania samochodu do najbliższego warsztatu naprawczego,
- 3) naprawy samochodu, łącznie z dostarczeniem niezbędnych części zamiennych,
- 4) pierwszej pomocy lekarskiej (łącznie z kosztami ambulansu) w nagłych i koniecznych wypadkach,
- 5) pomocy prawnej i ekspertyz technicznych samochodu,
- 6) przewozu samochodu do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli jego naprawa za granicą nie jest ekonomicznie uzasadniona lub gdy przewóz jest uzasadniony z innych przyczyn,
- 7) przewozu do kraju osób w wypadkach, o których mowa w pkt 6.

§ 4. 1. Posiadacz książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej może korzystać z usług w państwach, z którymi Polska rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, w kwocie nie przekraczającej równowartości 3.000 zł, a w innych państwach — równowartości 300 franków szwajcarskich.

2. Jeżeli posiadacz książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej korzystał z usług za granicą w kwocie nie przekraczającej równowartości 1.500 zł lub 150 franków szwajcarskich, może korzystać z tej książeczki w okresie jej ważności.

§ 5. 1. Polski Związek Motorowy pokrywa należność za świadczone usługi na podstawie rachunku wystawionego przez zagraniczny klub samochodowy. Pokrycie należności

następuje w walucie państwa, na którego terytorium świadczono usługi.

2. Posiadacz samochodu jest obowiązany zwrócić Polskiemu Związkowi Motorowemu w walucie polskiej kwotę zapłaconego rachunku, obliczoną według zasad stosowanych przy sprzedaży walut na cele prywatnych podróży za granicę.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1974 r. w sprawie realizacji niektórych płatności w stosunkach z zagranicą za pośrednictwem Polskiego Związku Motorowego (Dz. U. Nr 28, poz. 161).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1979 r.

Minister Finansów: H. Kisiel